

You Only Live Twice: Parshas Pinchas and the Déjà Vue Structure of Sefer Bamidbar

Separate topics covered in Parshas Pinchas, as chronologically discussed in the Parsha

- 1) Divine appointment of Pinchas as a kohen, the singular appointment of *any* individual to the Kehunah who was not a subsequent offspring of Aharon or his four immediate sons AFTER their appointment as kohanim at the time of the inauguration of the Mishkan. (Pinchas was an *already born* grandson of Aharon at the time of Aharon's appointment, so he was excluded from the kehunah at the time they were initially appointed).
Bamidbar 25: 10-15
- 2) Command to 'distress' and attack Midyan in retribution for their provocation at Baal Peor.
Bamidbar 25: 16-18
- 3) The command and execution of a National Census—to determine the relative sizes of the inheritances of each of the 12 shevatim.
Bamidbar 26: 1-51, followed by the summary paragraph of 26: 52-5
- 4) The census of Shevet Levi
Bamidbar 26: 57—62, followed by a total census summary 26: 63-65
- 5) The narrative of the bnos Tzlafchad
Bamidbar 27: 1-11
- 6) Transfer of authority from Moshe, who will no longer lead, to new leadership (Yehoshua)
Bamidbar 27: 12-23
- 7) The korbanos of the temidim and mussafim for the daily offerings and for the special, holy, *appointed times of meeting*
Bamidbar 28: 1-30: 1

PARALLELS BETWEEN PARSHAS PINCHAS AND EARLY BAMIDBAR

(Bnos Tzafchad is discussed first to establish the 'seed' of the pattern; the rest are presented in the chronologic order within Parshas Pinchas. Bolded sherashim are parallel.)

PINCHAS

5) Bnos Tzafchad (27:1-11)

א ותקרבנה בנות צלפחד, בן-חפר בן-גלעד בן-מכיר בן-מנשה, למשפחות, מנשה בן-יוסף; ואלה, שמות בנותיו--מחלה נעה, וחסלה ומלכה ותרצה. **ב ותעמדנה** לפני משה, ולפני אלעזר הכהן, ולפני הנשיאים, וכל העדה--פתח אהל-מועד, לאמר. ג אבינו, מת במדבר, והוא לא-היה בתוך העדה הנועדים על-יהוה, בעדת-קרח: **כי-בטאו** מת, ובנים לא-היו לו. **ד למה יגרע** שם-אבינו **מתוך** משפחתו, כי אין לו בן; ותנה-לנו אחזה, **בתוך** אחי אבינו. **ה ויקרב** משה את-משפטו, לפני יהוה.

ו ויאמר יהוה, אל-משה לאמר. ז כן, בנות צלפחד דברת--נתן ותתן להם אחזת נחלה, **בתוך** אחי אביהם; והעברת את-נחלת אביהן, להן. ח ואל-בני ישראל, תדבר לאמר: איש כי-ימות, ובן אין לו--והעברתם את-נחלתו, לבתו. ט ואם-אין לו, בת--ונתתם את-נחלתו, לאחיו. י ואם-אין לו, אחים--ונתתם את-נחלתו, לאחי אביו. יא ואם-אין אחים, לאביו--ונתתם את-נחלתו לשארו **הקרב** אליו ממשפחתו, וירש אתה; והיתה לבני ישראל, **לחקת משפט**, כאשר צוה יהוה, את-משה.

EARLY BAMIDBAR

Pesach Sheni (B'ha'alosecha 9:1-14)

א וידבר יהוה אל-משה במדבר-סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים, בחדש הראשון--לאמר. **ב** ויעשו בני-ישראל את-הפסח, **במועדו**. ג בארבעה עשר-יום בחדש הזה בין הערבים, תעשו אתו--**במועדו**; ככל-**חקתי** וככל-**משפטי**, תעשו אתו. **ד** וידבר משה אל-בני ישראל, לעשות הפסח. **ה** ויעשו את-הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש, בין הערבים--במדבר סיני: ככל אשר צוה יהוה, את-משה--כן עשו, בני ישראל. ו ויהי אנשים, אשר היו טמאים לנפש אדם, ולא-זכלו לעשות הפסח, ביום ההוא; **ויקרב** לפני משה, ולפני אהרן--ביום ההוא. ז ויאמרו האנשים ההמה, אליו, אנחנו טמאים, לנפש אדם; **למה נגרע**, לבלתי הקריב את-קרבן יהוה **במועדו**, בתוך בני ישראל. ח ויאמר אליהם, משה: **עמדו** ואשמעה, מה-יצוה יהוה לכם.

ט וידבר יהוה, אל-משה לאמר. י דבר אל-בני ישראל, לאמר: איש איש כי-יהיה-טמא לנפש או בדרך רחקה לכם, או לדרתיכם, ועשה פסח, ליהוה. יא בחדש השני בארבעה עשר יום, בין הערבים--יעשו אתו: על-מצות ומררים, לאכלהו. יב לא-ישאירו ממנו עד-בקר, ועצם לא ישברו-בו; ככל-**חקת** הפסח, יעשו אתו. יג והאיש אשר-הוא טהור ובדרך לא-היה, וחדל לעשות הפסח--ונכרתה הנפש ההוא, מעמיה: **כי קרבן** יהוה, לא **הקריב במועדו--חטאו** ישא, האיש ההוא. יד וכי-יגור אתכם גר, ועשה פסח ליהוה--**כחקת** הפסח וכמשפטו, כן יעשה: **חקה** אחת יהיה לכם, ולגר ולאזרח הארץ.

1) Appointment of Pinchas as a new Kohen, who is blessed with HaShem's "brisi SHALOM" (25:10-15)

י וַיִּדְבֹר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יֵא פִינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן, הַשֵּׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאַתִּי, בְּתוֹכְכֶם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאַתִּי. יב לָכֵן, אָמַר: הִנְנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת-בְּרִיתִי, **שְׁלוֹם**. יג וְהִיְתָה לּוֹ וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו, בְּרִית כְּהֵנָּה עוֹלָם--תַּחַת, אֲשֶׁר קִנְאָה לְאַלְהֵיו, וַיִּכְפַּר, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. יד וְשָׂם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמְּכַח, אֲשֶׁר הִכָּה אֶת-הַמִּדְיָנִית--זְמָרִי, בֶּן-סִלּוּא: נְשִׂיא בֵּית-אָב, לְשִׁמְעֹנִי. טו וְשָׂם הָאֱשֶׁה הַמְּכַח הַמִּדְיָנִית, כְּזָבִי בַת-צוּר: רֵאשׁ אֲמוֹת בֵּית-אָב בְּמִדְיָן, הוּא.

2) Command to attack Midyan in war (25:16-18)

טז וַיִּדְבֹר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. יז **צוּר**, אֶת-הַמִּדְיָנִים; וְהַכִּיתֶם, אוֹתָם. יח כִּי **צוּרִים** הֵם לָכֶם, בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר-נִכְלוּ לָכֶם עַל-דִּבְרֵי-פְעוּר; וְעַל-דִּבְרֵי כְּזָבִי בַת-נְשִׂיא מִדְיָן, אַחֲתֶם, הַמְּכַח בְּיוֹם-הַמַּגֵּפָה, עַל-דִּבְרֵי-פְעוּר.

When the command is actually carried out in Mattos (31:6), it is PINCHAS, not Elazar the Kohen Gadol, who wields the Chatzotzros and who actually dispatches Balaam (Targum Yonuson [31:8] and Rashi on 31:6)

וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה אֶלְף לַמָּטָה, לְצַבָּא: אֹתָם וְאֶת-פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן, לְצַבָּא, וְכָלִי הַקֹּדֶשׁ וְחַצְצֹרוֹת הַתְּרוּעָה, בְּיָדוֹ.

Command for kohanim to bless Bnei Yisrael by placing God's Name upon them, ending with "v'yaseim l'cha SHALOM" (Nasso, 6:22-27)

כב וַיִּדְבֹר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. כג דַּבֵּר אֶל-אֶהֱרֹן וְאֶל-בְּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תְבָרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: אָמַר, לָהֶם **כֹּד** יְבָרְכֶךָ יְהוָה, וַיִּשְׁמְרֶךָ. כה **כֹּה** יֵאָר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּחַנְּךָ **כו** יֵשֶׁא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ **שְׁלוֹם**. כז וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַאֲנִי, אֲבָרְכֶם.

Command to make Chatzotzros and description of their function in call to war and other community events (B'ha'alosecha 10:1-10)

א וַיִּדְבֹר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. ב עֲשֵׂה לְךָ, שְׁתֵּי **חַצְצֹרוֹת** כֶּסֶף--מִקְשָׁה, תַּעֲשֶׂה אֹתָם; וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הַעֲדָה, וּלְמַסַּע אֶת-הַמַּחֲנוֹת. ג וְתַקְעוּ, בָּהֶן--וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ כָּל-הָעֵדָה, אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. ד וְאִם-בְּאַחַת, יִתְקַעוּ--וְנוֹעְדוּ אֵלֶיךָ הַנְּשִׂאִים, רֵאשֵׁי אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. ה וְיִתְקַעְתֶּם, **תְּרוּעָה**--וְנִסְעוּ, הַמַּחֲנוֹת, הַחֲנִים, קִדְמָה. ו וְיִתְקַעְתֶּם **תְּרוּעָה**, שְׁנִית--וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת, הַחֲנִים תְּיַמְנָה; וְיִתְקַעוּ, יִתְקַעוּ, לְמִסְעֵיהֶם. ז וּבַהֲקָהִיל, אֶת-הַקָּהָל--וְיִתְקַעוּ, וְלֹא **תְּרוּעָה**. ח וּבְנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים, יִתְקַעוּ **בְּחַצְצֹרוֹת**; וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם, לְדֹרֹתֵיכֶם. ט וְכִי-תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאֹרְצְכֶם, עַל-הַצּוּר **הַצּוּר** אֹתְכֶם--**וְהִרְעַתְם, בְּחַצְצֹרוֹת; וְנִזְכַּרְתֶּם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְנוֹשַׁעְתֶּם, מֵאִיְבֵיכֶם**. י וּבְיוֹם שִׁמְחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם, וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשֵׁיכֶם--וְיִתְקַעְתֶּם **בְּחַצְצֹרוֹת** עַל עַלְתֵיכֶם, וְעַל זָבְחֵי שְׁלָמֵיכֶם; וְהָיוּ לָכֶם לְזָכָרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

3) The command and execution of a 2nd National Census (26:1-56)

[The ONLY other formal Census in Sefer Bamidbar besides the one in early Bamidbar]

א ויהי, אחרי המנפה }*פ

ויאמר יהוה אל-משה, ואל אלעזר בן-אהרן הכהן לאמר. ב שאו את-ראש כל-עדת בני-ישראל, מבין עשרים שנה ומעלה--לבית אבתם: כל-יצא צבא, בישראל....

נא אלה, פקודי בני ישראל--שש-מאות אלה, ואלה; שבע מאות, ושלושים.

נב וידבר יהוה, אל-משה לאמר. נג לאלה, תחלק הארץ בנחלה--במספר שמות. נד לרב, תרבה נחלתו, ולמעט, תמעיט נחלתו: איש לפי פקדו, יתן נחלתו. נה אד-בגורל, יחלק את-הארץ: לשמות מטות-אבתם, ינחלו. נו על-פי, הגורל, תחלק, נחלתו--בין רב, למעט.

[* NOTE PESUCHAH PARSHIA BREAK IN THE MIDST OF THIS PASUK, AN EXTREMELY UNUSUAL SYNTACTICAL MARKING IN TANACH!]

4) The 2nd census of Shevet Levi (26:57-65)

נז ואלה פקודי הלוי, למשפחתם--לגרשון משפחת הגרשני, לקהת משפחת הקהתי; למררי, משפחת המררי. נח אלה משפחת לוי....

סב ויהיו פקדיהם, שלשה ועשרים אלה--כל-זכר, מבן-חדש ומעלה: כי לא התפקדו, בתוך בני ישראל, כי לא-נתנו להם נחלה, בתוך בני ישראל. סג אלה פקודי משה, ואלעזר הכהן--אשר פקדו את-בני ישראל, בערב מואב, על, נרדן ירחו. סד ובאלה, לא-היה איש, מפקודי משה, ואהרן הכהן--אשר פקדו את-בני ישראל, במדבר סיני. סה כי-אמר יהוה להם, מות ימתו במדבר; ולא-נותר מהם, איש--כי אם-קלב בן-יפנה, ויהושע בן-נון.

The command and execution of a 1st National Census (Bamidbar 1:1-47)

א וידבר יהוה אל-משה במדבר סיני, באהל מועד: באחד לחדש השני בשנה השנית, לצאתם מארץ מצרים--לאמר. ב שאו, את-ראש כל-עדת בני-ישראל, למשפחתם, לבית אבתם--במספר שמות, כל-זכר לגלגלתם. ג מבין עשרים שנה ומעלה, כל-יצא צבא בישראל--תפקדו אתם לצבאתם, אתה ואהרן....

מד אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן, וישיאי ישראל--שנים עשר, איש: איש-אחד לבית-אבתו, היו. מה ויהיו כל-פקודי בני-ישראל, לבית אבתם, מבין עשרים שנה ומעלה, כל-יצא צבא בישראל. מו ויהיו, כל-הפקדים--שש-מאות אלה, ושלושת אלפים; וחמש מאות, וחמשים. מז והלויים, למטה אבתם--לא התפקדו, בתוכם.

The 1st census of Shevet Levi (Bamidbar 3:14-39)

יז וידבר יהוה אל-משה, במדבר סיני לאמר. טו פקד את-בני לוי, לבית אבתם למשפחתם: כל-זכר מבן-חדש ומעלה, תפקדם....

כל-פקודי הלויים אשר פקד משה ואהרן, על-פי לט יהוה--למשפחתם: כל-זכר מבן-חדש ומעלה, שנים ועשרים אלה.

6) Transfer of authority from Moshe, who will no longer lead, to new leadership (Yehoshua) (27:12-23)

יב ויאמר יהוה אל-משה, עליה אל-הר העברים הזה; וראה, את-הארץ, אשר נתתי, לבני ישראל. **יג** וראיתה אתה, ונאספת אל-עמיקד גם-אתה, כאשר נאספו, אהרן אחיד. **יד** כאשר מריתם פי במדבר-צו, במריבת העדה, להקדישני במים, לעיניהם: הם מי-מריבת קדש, מדבר-צו.

טו וידבר משה, אל-יהוה לאמר. **טז** יפקד יהוה, אלהי הרוחות לכל-בשר, איש, על-העדה. **יז** אשר-יצא לפניכם, ואשר יבא לפניכם, ואשר יוציאם, ואשר יביאם; ולא תהיה, עדת יהוה, כצאן, אשר אין-להם רעה. **יח** ויאמר יהוה אל-משה, **יח-א** את-יהושע בן-נון--איש, אשר-רוח בו; וסמכת את-ידך, עליו. **יט** והעמדת אתו, לפני אלעזר הכהן, ולפני, כל-העדה; וצויתו אתו, לעיניהם. **כ** ונתתה מהודך, עליו--למען ישמעו, כל-עדת בני ישראל. **כא** ולפני אלעזר הכהן יעמד, ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה: על-פיו יצאו ועל-פיו יבאו, הוא וכל-בני-ישראל אתו--וְכָל-הָעֵדָה. **כב** ויעש משה, כאשר צוה יהוה אתו; ויקח את-יהושע, ויעמדהו לפני אלעזר הכהן, ולפני, כל-העדה. **כג** ויסמך את-ידיו עליו, ויצוהו, כאשר דבר יהוה, ביד-משה.

[Partial] transfer of authority from Moshe, who [feels he] can no longer lead alone to additional leadership (Zekeinim) (B'ha'alosecha 11:16-30 [although larger excerpt copied below])

א ויהי העם כמתאננים, רע באזני יהוה; וישמע יהוה, ויחר אפו, ותבער-בם אש יהוה, ותאכל בקצה המחנה. **ב** ויצעק העם, אל-משה; ויתפלל משה אל-יהוה, ותשקע האש. **ג** ויקרא שם-המקום ההוא, תבערה: כי-בערה בם, אש יהוה. **ד** והאספסוף אשר בקרבו, התאוו תאוה; וישבו ויבכו, גם בני ישראל, ויאמרו, מי יאכלנו בשר. **ה** וזכרנו, את-הדגה, אשר-נאכל במצרים, חנם; את הקשאים, ואת האבטחים, ואת-החציר ואת-הבצלים, ואת-השומים. **ו** ועתה נפשינו יבשה, אין כל--בלתי, אל-המן עינינו. **ז** והמן, כזרע-גד הוא; ועינו, כעין הבדלח. **ח** שטו העם ולקטו וטחנו ברחים, או דכו במדכה, ובשלו בפרור, ועשו אתו עגות; והיה טעמו, כטעם לשד השמן. **ט** וברדת הטל על-המחנה, לילה, ירד המן, עליו. **י** וישמע משה את-העם, בכה למשפחתיו--איש, לפתח אהלו; ויחר-אף יהוה מאד, ובעיני משה רע. **יא** ויאמר משה אל-יהוה, למה הרעת לעבדך, ולמה לא-מציתי חן, בעיניך: לשום, את-משא כל-העם הזה--עלי. **יב** האנכי הריתי, את כל-העם הזה--אם-אנכי, ולדתיחו: כי-תאמר אלי שאהו בחיקך, כאשר ישא האמן את-הינק, על האדמה, אשר נשבעת לאבותיו. **יג** מאין לי בשר, לתת לכל-העם הזה: כי-יבכו עלי לאמר, תנה לנו בשר ונאכלה. **יד** לא-אוכל אנכי לבדי, לשאת את-כל-העם הזה: כי כבד, ממני. **טו** ואם-ככה את-עלשה לי, הרגני נא הרג--אם-מצאתי חן, בעיניך; ואל-אראה, ברעתי. {פ}

טז ויאמר יהוה אל-משה, **אספה-לי** שבעים איש מזקני ישראל, אשר ידעת, כי-הם זקני העם ושרטיו; ולקחת אתם אל-אהל מועד, והתיצבו שם עמך. **יז** וירדת, ודברתי עמך שם, ואצלתי מן-הרות אשר עליך, ושמת עליהם; ונשאו אתך במשא העם, ולא-תשא אתה לבדך. **יח** ואל-העם תאמר **התקדשו** למחר, ואכלתם בשר--כי בכיתם באזני יהוה לאמר מי יאכלנו בשר, כי-טוב לנו במצרים; ונתן יהוה לכם בשר, ואכלתם. **יט** לא יום אחד תאכלו, ולא יומים; ולא חמשה ימים, ולא עשרה ימים, ולא עשרים יום. **כ** עד חודש ימים, עד אשר-יצא מאפכם, והיה לכם, לזרא: יען, כי-מאסתם את-יהוה אשר בקרבכם, ותבכו לפניו לאמר, למה זה יצאנו ממצרים. **כא** ויאמר,

מִשָּׁה, שֵׁשׁ-מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי, הָעָם אֲשֶׁר אָנֹכִי
 בְּקִרְבּוֹ; וְאַתָּה אֲמַרְתָּ, **בְּשֵׁר** אֶתְּנוּ לָהֶם, וְאֶכְלוּ, חֹדֶשׁ
 יָמִים. **כִּב הַצֹּאֵן** וּבְקָר יִשְׁחַט לָהֶם, וּמִצֹּא לָהֶם; אִם
 אֶת-כָּל-דְּגֵי הַיָּם **יֹאסֵף** לָהֶם, וּמִצֹּא לָהֶם. }פ}
כג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, **הִיז** יְהוָה תִּקְרָךְ; עֵתָה
 תִּרְאֶה הַיְקָרָךְ דְּבָרִי, אִם-לֹא. **כד** וַיֵּצֵא מֹשֶׁה--וַיִּדְבֹר
 אֶל-הָעָם, אֵת דְּבָרֵי יְהוָה; וַיֹּאסֵף שְׁבָעִים אִישׁ,
 מִזִּקְנֵי הָעָם, וַיַּעֲמֵד אֹתָם, סְבִיבֹת הָאֹהֶל. **כה** וַיִּרְד
 יְהוָה בְּעָנָן, וַיִּדְבֹר אֵלָיו, וַיֹּאמֶר מִן-**הַרְוֹחַ** אֲשֶׁר עָלָיו,
 וַיִּתֵּן עַל-שְׁבָעִים אִישׁ הַזִּקְנִים; וַיְהִי, כְּנֹחַ עֲלֵיהֶם
הַרְוֹחַ, וַיִּתְנַבְּאוּ, וְלֹא יָסֹפוּ. **כו** וַיִּשְׁאַרוּ שְׁנֵי-אֲנָשִׁים
 בַּמַּחֲנֶה שֵׁם הָאֶחָד אֶלְדָּד וְשֵׁם הַשֵּׁנִי מִידָד וַתִּנַּח
 עֲלֵיהֶם **הַרְוֹחַ**, וְהִמָּה בַּפְּתָבִים, וְלֹא יֵצֵאוּ, הָאֹהֶלָה;
 וַיִּתְנַבְּאוּ, בַּמַּחֲנֶה. **כז** וַיִּרְץ הַנַּעַר, וַיִּגֵּד לְמֹשֶׁה
 וַיֹּאמֶר: אֶלְדָּד וּמִידָד, מִתְנַבְּאִים בַּמַּחֲנֶה. **כח** וַיַּעַן
 יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן, מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְּחַרְיוֹ--וַיֹּאמֶר: אֲדֹנָי
 מֹשֶׁה, כָּלֵאם [See Rashi on this pasuk below].
כט וַיֹּאמֶר לוֹ מֹשֶׁה, הַמְקַנָּא אֶתָּה לִי; וּמִי יִתֵּן כָּל-
 עַם יְהוָה, וְנִבְיָאִים--כִּי-יִתֵּן יְהוָה אֶת-**רוֹחוֹ**,
 עֲלֵיהֶם. **ל** וַיֹּאסֵף מֹשֶׁה, אֶל-הַמַּחֲנֶה--הוּא, וְזִקְנֵי
 יִשְׂרָאֵל. **לא** וְרוֹחַ נָסַע מֵאֵת יְהוָה, וַיִּגְזוּ שְׁלוּיִם מִן-
 הַיָּם, וַיִּטֹּשׁ עַל-הַמַּחֲנֶה כְּדָרְךָ יוֹם כֹּה וּכְדָרְךָ יוֹם כֹּה,
 סְבִיבוֹת הַמַּחֲנֶה--וּכְאֻמְתֵימָם, עַל-פְּנֵי
 הָאָרֶץ. **לב** וַיָּקָם הָעָם כָּל-הַיּוֹם הַהוּא וְכָל-הַלַּיְלָה
 וְכָל יוֹם הַמַּחֲרָת, וַיֹּאסֵפוּ אֶת-הַשְּׁלוֹ--הַמַּמְעִיט,
אֲסֹף עֲשָׂרָה חֲמָרִים; וַיִּשְׁטְחוּ לָהֶם שְׁטוּחַ, סְבִיבוֹת
 הַמַּחֲנֶה. **לג** הַבְּשֵׁר, עוֹדְנוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם--טָרָם, יָכַרְתָּ;
 וְאַף יְהוָה, חָרָה בָּעָם, וַיִּזַּף יְהוָה בָּעָם, מִכָּה רַבָּה
 מְאֹד. **לד** וַיִּקְרָא אֶת-שֵׁם-הַמְּקוֹם הַהוּא, קַבְרוֹת
 הַתְּאֵנוֹה: כִּי-שָׁם, קָבְרוּ, אֶת-הָעָם,
 הַמִּתְאֲוִים. **לה** מִקַּבְרוֹת הַתְּאֵנוֹה נָסְעוּ הָעָם,
 חֲצֵרוֹת; וַיְהִיו, בַּחֲצֵרוֹת.

רשי י"א: כ"ח

כלאם. ... ד"א, תָּנַם אֶל בֵּית הַכְּלָא, לְפִי שְׁהִיו
 מִתְנַבְּאִים מִשָּׁה מֵת וַיְהוֹשֻׁעַ מִכְּנִים אֶת יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ
 (עי' ספרי):

כלאם— Another explanation is: that the
 word means put them into prison (כלא). He
 said this because they were prophesying,
 “*Moses will die and Joshua will bring
 Israel into the Land*” (cf. Sifrei Bamidbar
 96; Sanhedrin 17a).

7) The korbanos of the temidim and mussafim for the daily offerings and for the special, holy, appointed times of meeting (28:1-30:1)

כ"ח:א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ב** צוֹ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֶת-קָרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשִּׁי, רֵיחַ נִיחָחִי, תִּשְׁמְרוּ, לְהַקְרִיב לִי בְמוֹעֲדוֹ. **ג** וְאָמַרְתָּ לָהֶם--זֶה הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה: כָּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה תְּמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם, **ד** עֲלֵה תְּמִיד. **ה** אֶת-הַכֶּבֶשׂ הַשְּׂנִי, תַעֲשֶׂה בְּיוֹם הָעֲרֵבִים

יא ובראשי חדשיכם--תקריבו עליה, ליהוה: פרים בני-בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני-שנה שבעה תמימים

כ"ט:א וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֲדָשׁ, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם--כָּל-מְלֹאכֶת עֲבֹדָה, לֹא תַעֲשׂוּ: **ב** וְעֲשִׂיתֶם **עלה** לְרֵיחַ נִיחָח, לַיהוָה--פֶּר בֶּן-בָּקָר אֶחָד, אֵיל אֶחָד; כָּבָשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה, תְּמִימִם....

לט אֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיהוָה, **במועדיכם**--לְבַד מִנְדַּרְיֶיכֶם וְנִדְבַתֵיכֶם, **לעלתיכם** וּלְמִנְחֹתֵיכֶם, וּלְנִסְכֵיכֶם, **ולשלמיכם**. **א** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה, אֶת-מֹשֶׁה.

Command to make Chatzotzros and description of their function in announcing the special, holy, appointed times of meeting and other community events (B'ha'alo secha 10:1-10)

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. **ב** עֲשֵׂה לָךְ, שְׁתֵּי חֲצוֹצְרוֹת כְּסֹף--מִקְשָׁה, תַעֲשֶׂה אֹתָם; וְהָיוּ לָךְ לְמִקְרָא הַעֲדָה, וּלְמִסְעֵי אֶת-הַמַּחֲנוֹת. **ג** וְתִקְעוּ, בָּהֶן--וְנוֹעְדוּ אֵלַי כָּל-הַעֲדָה, אֶל-פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד. **ד** וְאִם-בְּאַחַת, יִתְקַעוּ--וְנוֹעְדוּ אֵלַי הַנְּשִׂאִים, רְאִשֵׁי אֲלֹפֵי יִשְׂרָאֵל. **ה** וְתִקְעֶתֶם, **תרועה**--וְנִסְעוּ, הַמַּחֲנוֹת, הַחֲנִיִּים, קִדְמָה. **ו** וְתִקְעֶתֶם **תרועה**, שְׁנִית--וְנִסְעוּ הַמַּחֲנוֹת, הַחֲנִיִּים תִּימָנָה; **ז** וְתִקְעוּ, **תרועה** יִתְקַעוּ, לְמִסְעֵיהֶם. **ח** וּבַהֲקָהִיל, אֶת-הַקָּהָל--תִּתְקַעוּ, וְלֹא **תרועה**. **ח** וּבְנֵי אֶהְרֹן הַכֹּהֲנִים, יִתְקַעוּ בַחֲצוֹצְרוֹת; וְהָיוּ לָכֶם לְחֻקֹּת עוֹלָם, לְדֹרֹתֵיכֶם. **ט** וְכִי-תִבְאוּ מִלְחָמָה בְּאֲרָצְכֶם, עַל-הַצָּר הַצָּרֵר אֹתְכֶם--**והרעותם**, בַּחֲצוֹצְרוֹת; וְנִזְכַּרְתֶּם, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם, וְנוֹשַׁעְתֶּם, מֵאִיְבֵיכֶם. **י** וּבְיוֹם שִׂמְחַתְכֶם **ובמועדיכם, ובראשי חדשיכם**--וְתִקְעֶתֶם בַּחֲצוֹצְרוֹת **על עלתיכם, ועל זבחי שלמיכם**; וְהָיוּ לָכֶם לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם, אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם.

Excerpted from <https://www.ou.org/holidays/how-do-i-love-thee-let-me-count-the-ways-rashis-approach-to-chumash/>

TRACTATE SHABBOS 115b/116a

תגו רבנן: "ניהי בנסוע הארון ויאמר משה" — פְּרָשָׁה זו עֲשֵׂה לָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סִימְנִיּוֹת מִלְמַעְלָה וּלְמַטָּה, לומר
Apropos the portion: "And when the Ark traveled," the Gemara cites that which **the Sages taught** in a *baraita*. It is stated: "**And when the Ark traveled and Moses proclaimed: Rise up, God, and Your enemies will scatter and those who hate You will flee from before You.**" **And The Holy One, Blessed be He, made signs** in the Torah **for this portion, above and below**, i.e., before and after it, in order **to say**

116a

לְשֵׁאֵין זֶה מְקוּמָהּ. רבי אומר: לא מן השם הוא זה, אלא מפני שספר השם הוא בפיני עצמו.
that this is not its place, as the previous portion does not discuss the nation's travels. **Rabbi Yehuda HaNasi says: It is not for that** reason that signs were inserted. **Rather**, the signs are there **because this portion is considered a book unto itself**.

כִּמְאֵן אֲזַלָּה הָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַחֲמֵי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן: "תְּצַבֵּה עֲמוּדֵיהָ שְׁבַעֵה", אֵלּוּ שְׁבַעֵה סְפָרֵי תוֹרָה? — כִּמְאֵן
כְּרַבִּי.

The Gemara asks: **According to whose** opinion is **that** which **Rabbi Shmuel bar Nahman said** that **Rabbi Yonatan said**, that with regard to the verse: "With wisdom she built her house, **she carved its seven pillars**" (Proverbs 9:1), **these are the seven books of the Torah? According to whose** opinion? It is **according to** the opinion of **Rabbi Yehuda HaNasi**, as by his count there are seven books of the Torah: Genesis; Exodus; Leviticus; Numbers until: "And when the Ark traveled"; the portion: "And when the Ark traveled," which is considered its own book; the remainder of Numbers; and Deuteronomy.

L'ilui nishmos my parents, Hershel Meir ben Shmuel a"h and Beila d'Raisia bas Baruch haLevi a"h

Harvey Meyer and Bede Levine Yaffe, a"h

Barry Yaffe